

Déri Anna

kelet-európai nyár

úgy képzelem, ilyen az igazi kelet-európai nyár;
idős asszonyok gyomlálnak a kertben,
mialatt felhevült testek égnek a parton,
az apák nyugodtan isszák a sört,
az anyák főtt kukoricával tömik a gyerekeket.
anyám kérlel az egykori téesz üdülőjében,
hogymaradjak itt apámmal, amíg ő tetováltat.
napközben elirigyelt néhány mintát
a strandon a csinos, egyetemista lányoktól.
azt ígéri, hogy visszafelé megveszi nekem
azt a színes, mesefigurás törölközőt,
amit már napokkal azelőtt kiszúrtam a bazársoron.
mindketten tudjuk, hogy csak ezzel
tud meggyőzni. végül apámmal maradok,
aki hamar ájultan esik az ágyra,
a fotelben kuporogva imádkozom,
hogymeg ne ébredjen fel, amíg anyám vissza nem ér.
de túl gyorsan felriad,
beront a fürdőszobába, a mosdó felé hajol.
meg sem várom, hogymeg hányni kezdjen,
magára hagyom, és lerohanok a lépcsőn.
feldobom a kulcsot a recepció pultjára,
nem tud megállítani, pedig csak nyolcéves vagyok.
rohanok Balatonlelle villogó fényeiben,
próbálom felidézni a helyet, ahol anya
a partról felfelé jövet elidőzött egy kicsit.
segítséget kérek egy családtól,
akik aggódva kísérik a tetoválószalong.
meglátjuk anyát hason fekve. otthagynak,
meg sem tudom nekik köszönni,
mert az anya hátán lévő kék pillangóra
figyelek. hirtelen felkavarodik a gyomrom.
egyszerre hányunk apámmal,
ő az üdülőben, én a szalomban.

visszafelé anya megáll a bazársoron,
és a kezembe nyomja a törölközőt,
hogy legyen mivel letörölni a számról
a délután megevett kukoricaszemeket.

Forrás, 2025/4.